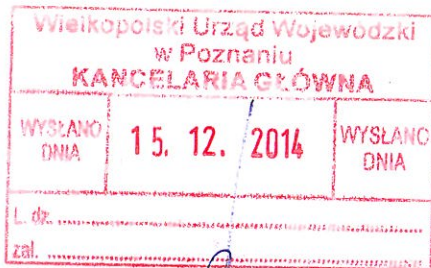

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-VI.431.1.12.2014.6

Za Dowodem
Doręczenia

Pan
Jacek Nowak
Burmistrz
Miasta i Gminy Krzywiń
ul. Rynek 1
64-010 Krzywiń

W oparciu o art. 47 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 185, poz. 1092), w związku z kontrolą zasad wydawania, wygaszania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz oceną obsługi Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), przekazuję wystąpienie pokontrolne, które obejmuje treść projektu wystąpienia pokontrolnego z 6 listopada 2014 roku, do którego nie zgłoszono zastrzeżeń.

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Nazwa i adres kontrolowanej jednostki:

Urząd Miasta i Gminy Krzywiń ul. Rynek 1 64-010 Krzywiń

Imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki:

Burmistrz Miasta i Gminy Krzywiń – Jacek Nowak

Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolera:

Elżbieta Weyssenhoff – st. inspektor wojewódzki Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu

Numer i data upoważnienia: 522/14 z 15 września 2014 roku

Data rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych: 18 – 19 września 2014 roku

Zakres kontroli: ocena zasad wydawania, wygaszania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz przyjmowania i przekazywania do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) wniosków CEIDG-1 oraz informacji o zezwoleniach na sprzedaż alkoholu

Okres objęty kontrolą: 1 stycznia – 31 grudnia 2013 roku

Informację o kontroli odnotowano w książce kontroli Urzędu pod nr 5/2014.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) oraz art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 roku o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206, ze zm.). Kontrolowane zadania są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej i w związku z tym podlegają kontroli wojewody.

Zasady wydawania, wygaszania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych regulują przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 r. *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, ze zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z art. 18 ust. 1 i art. 18¹ ustawy, sprzedaż napojów alkoholowych może być prowadzona wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta). W oparciu o zapis art. 76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, ze zm.) - zwanej dalej usdg, są to zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Na podstawie art. 26 ust. 6 i art. 37 ust. 8 usdg przyjmowanie, przesyłanie i niszczenie przez gminy wniosków o wpis do CEIDG oraz przekazywanie informacji o wydanych zezwoleniach, koncesjach, licencjach i wpisach do rejestrów działalności regulowanej jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.

Ocenić poddano:

- a) prawidłowość przyjmowania wniosków o wydanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych,
- b) weryfikowanie danych zawartych we wnioskach oraz dołączanych dokumentów,
- c) terminowość rozpatrzenia wniosków i wydania decyzji o udzieleniu zezwolenia lub odmowie jego udzielenia,
- d) pobieranie opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w 2013 roku i terminowość składania do 31 stycznia 2013 roku oświadczeń o sprzedaży alkoholu w poprzednim roku,
- e) wydawanie decyzji o wygaszeniu zezwoleń na sprzedaż alkoholu (z podaniem przyczyn tego wygaszenia),
- f) wydawanie decyzji o cofniętych zezwoleniach z podaniem przyczyny cofnięcia,
- g) sposób przyjmowania, weryfikowania i terminowość przesyłania do CEIDG danych z wniosków CEIDG-1 oraz ocena terminowości przekazywania do CEIDG informacji o uprawnieniach nadanych przedsiębiorcom na przykładzie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na lokalizację punktu sprzedaży.

Zezwolenia wydaje się oddzielnie na następujące rodzaje napojów alkoholowych:

- a) do 4,5% zawartości alkoholu oraz na piwo,
- b) powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa),
- c) powyżej 18% zawartości alkoholu.

Dla każdego ww. rodzaju napoju alkoholowego zezwolenie określa równocześnie kategorię miejsca sprzedaży. Są to zezwolenia:

- a) na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży (sprzedaż w gastronomii) – w oparciu o art. 18 ust. 1 ustawy,
- b) na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sprzedaż detaliczna) – w oparciu o art. 18 ust. 1 ustawy,
- c) na sprzedaż napojów alkoholowych w ramach organizowanych przyjęć – na podstawie art. 18¹ ust. 4 ustawy,
- d) jednorazowe zezwolenia wydawane przedsiębiorcy posiadającemu zezwolenie na stałą sprzedaż alkoholu oraz Ochotniczym Strażom Pożarnym - w oparciu o art. 18¹ ust. 1 ustawy (wydawane maksymalnie na dwa dni),
- e) zezwolenia na wyprzedaż posiadanych, zinwentaryzowanych zapasów napojów alkoholowych – art. 18⁴ ustawy.

Ustalenia z kontroli.

Zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Urzędu Miasta i Gminy Krzywiń (Zarządzenie Nr 99/2013 Burmistrza Miasta i Gminy w Krzywiniu z dnia 29 listopada 2013 r.), kontrolowane zagadnienia prowadzone są przez stanowisko ds. działalności gospodarczej w Referacie Oświatowo-Administracyjnym, który podlega bezpośrednio Skarbnikowi Miasta i Gminy Krzywiń. W kontrolowanym okresie do dnia kontroli funkcję Skarbnika pełniła Pani Honorata Krupka.

I. Ustalenia w zakresie wydawania, wygaszania oraz cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

1. Ustalono, że w kontrolowanym okresie wydano łącznie **47 zezwoleń**, w tym:
- 8 zezwoleń na sprzedaż alkoholu do spożycia poza miejscem sprzedaży,
  - 8 zezwoleń na sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży,
  - 31 zezwoleń na jednorazową sprzedaż alkoholu.

Zezwolenia wydane w 2013 roku

Rodzaj alkoholu	Ilość wydanych zezwoleń		
	Detal	Gastronomia	Jednorazowe
do 4,5% zawartości alkoholu oraz na piwo	2	6	31
powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa)	3	1	-
powyżej 18% zawartości alkoholu	3	1	-
Razem	8	8	31
Ogółem	47		

Sprawdzeniu poddano akta spraw wszystkich zezwoleń wydanych w 2013 roku. Wszystkie decyzje o udzieleniu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydano zgodnie z właściwością rzeczową i miejscową organu zezwalającego.

2. Stwierdzono wydanie **12 decyzji** o wygaszeniu zezwolenia – wszystkie decyzje wydano po otrzymaniu informacji przedsiębiorców o rezygnacji z prowadzenia sprzedaży alkoholu (art. 18 ust. 12 pkt 1 ustawy).
Sprawdzeniu poddano wszystkie ww. decyzje.
Nie stwierdzono wniesienia odwołania od wydanych decyzji wygaszających zezwolenia.
3. Nie stwierdzono wydania decyzji o odmowie wydania zezwolenia oraz decyzji o cofnięciu zezwolenia.
4. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydawano na podstawie wniosków składanych przez przedsiębiorców.
Wg art. 18 ust. 5 ustawy, wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych powinien zawierać:
- oznaczenie rodzaju zezwolenia,

- oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres, a w przypadku ustanowienia pełnomocników ich imiona, nazwiska i adres zamieszkania,
- numer w rejestrze przedsiębiorców lub informację o rejestracji w CEIDG,
- przedmiot działalności gospodarczej,
- adres punktu sprzedaży i adres punktu składowania napojów alkoholowych (magazynu dystrybucyjnego).

Wnioski były składane na wzorze opracowanym w kontrolowanym Urzędzie. Wzór wniosku opracowany w Urzędzie zawierał wymagane pozycje, jednak niektóre z nich określono nieprecyzyjnie.

Wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu powinien zawierać oznaczenie rodzaju zezwolenia, tzn. należy w nim wskazać rodzaju napoju alkoholowego, jaki przedsiębiorca zamierza sprzedawać (z podaniem procentowej zawartości alkoholu) oraz rodzaj prowadzonej sprzedaży (sprzedaż detaliczna lub sprzedaż gastronomiczna).

Wzór wniosku opracowany w Urzędzie Gminy Krzywiń w poz. 3, którą nazwano *oznaczenie rodzaju zezwolenia*, zawiera do wyboru litery A, B lub C. We wniosku nie zdefiniowano jednak, co te litery oznaczają.

W poz. 5 wniosku przedsiębiorca powinien podać informację *o numerze w rejestrze przedsiębiorców lub ewidencji działalności gospodarczej*. Ewidencje działalności gospodarczej mogły działać najpóźniej do 31 grudnia 2011 roku. Z upływem tego terminu dotychczasowe numery wpisów do ewidencji działalności gospodarczej stały się nieaktualne. Jeśli przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna, to powinien podać informację o rejestracji w CEIDG i numer NIP, który jest numerem identyfikacyjnym w CEIDG.

Przedsiębiorcy nie zawsze wypełniali wnioski prawidłowo. Pomimo to, przyjmowano wnioski zawierające nieprawidłowości i nie wzywano przedsiębiorców do uzupełnienia braków formalnych.

Przykładem jest wniosek z 14 stycznia 2013 roku, który stanowi dowód nr 1.

Przedsiębiorca nie zaznaczył w tym wniosku, na jaki rodzaju alkohol ma być wydane zezwolenie. Jako adres punktu sprzedaży podano jedynie nazwę miejscowości, bez wskazania numeru nadanego dla danej nieruchomości. W dokumentach brak informacji, że przedsiębiorca uzupełnił wniosek o rodzaj alkoholu, mimo tego braku wydano zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa do spożycia w miejscu sprzedaży.

Przedsiębiorcy nie otrzymywali potwierdzenia złożenia wniosku, o jakim mowa w art. 11 ust. 3 i 4 usdg. Przepisy te nakładają na właściwy organ przyjmujący wniosek, obowiązek niezwłocznego potwierdzenia przyjęcia wniosku. W przypadku wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych potwierdzenie musi zawierać:

- 1) wskazanie daty wpływu oraz terminu rozpatrzenia wniosku,
- 2) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach odwoławczych.

Wnioski o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych nie były też oznaczane znakiem sprawy, co jest sprzeczne z Instrukcją kancelaryjną.

6. Podstawy prawne zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w stałych punktach sprzedaży.

Skontrolowane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży oraz zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży miały następującą podstawę prawną:

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14.06.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z ...i uzyskaniu pozytywnej opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Krzywiniu...

Przykładem są zezwolenia:

- Nr A/205/G/2013 (znak: BiG.7340.1.5.2013) z 29 stycznia 2013 roku, na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa, do spożycia w miejscu sprzedaży – dowód nr 1.
- Nr A/204/G/2013 (znak: BiG.7340.1.4.2013) z 29 stycznia 2013 roku, na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa, do spożycia w miejscu sprzedaży – dowód nr 2.

Uchybieniem jest podawanie nieprawidłowych nazw powoływanych ustaw oraz nieaktualnego Dziennika Ustaw, w którym opublikowano Kodeks postępowania administracyjnego.

Nazwy ustaw, które stanowią podstawę prawną zezwoleń należy podawać zgodnie z nazwą uchwaloną przez Sejm i opublikowaną w Dzienniku Ustaw. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej data uchwalenia ustawy podawana jest w następujący sposób: dzień, miesiąc pisany słownie oraz rok.

7. Podstawy prawne zezwoleń na jednorazową sprzedaż napojów alkoholowych.

Stwierdzono, że w 2013 roku wydano łącznie 31 zezwoleń jednorazowych.

W 27 zezwoleniach na jednorazową sprzedaż alkoholu w podstawie prawnej powoływano:

Na podstawie art. 11 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 z późn. zm./ oraz art. 104 i 107 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm./, po zasięgnięciu opinii Miejsko Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Krzywiniu po rozpatrzeniu wniosku...

Przykładem jest decyzja-zezwienie Nr A/30/J/2013 z 13 września 2013 roku (znak: BiG 7340.2.30.2013), stanowiąca dowód nr 3.

Powołanie art. 11 i art. 18 ustawy jest nieprawidłowe.

Art. 11 ustawy stanowi, że:

Art. 11. 1. Na wydatki związane z realizacją Narodowego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przeznaczają się corocznie z budżetu państwa środki w wysokości 1% podatku akcyzowego od wyrobów alkoholowych.

5. Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy, do wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży lub do spożycia poza miejscem sprzedaży, należy dołączyć następujące dokumenty:
- dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży napojów alkoholowych,
  - pisemną zgodę właściciela, użytkownika, zarządcy lub administratora budynku, dla punktu sprzedaży zlokalizowanego w budynku mieszkalnym wielorodzinnym,
  - decyzję państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, ze zm.).

Stwierdzono, że dokumenty dołączane do wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu nie zawsze były należycie weryfikowane.

Do wniosku z 17 stycznia 2013 roku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa do spożycia w miejscu sprzedaży, dołączone były:

- kopia nieaktualnej decyzji z 21 listopada 2003 roku (znak: NS-70/13/38-384/03) wydana przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kościanie,
- kopia postanowienia z 11 czerwca 2003 roku Sądu Rejonowego w Kościanie o stwierdzeniu nabycia spadku.

Wniosek wraz z kompletem dokumentów stanowi dowód nr 2.

Wg art. 18 ust. 6 pkt 4 ustawy, do wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych należy dołączyć decyzję państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, ze zm.). Ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia obowiązuje od 28 października 2006 roku. Według zapisu art. 122 tej ustawy podmioty, które działały na rynku spożywczym bez wpisu do rejestru zakładów miały obowiązek, w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, złożyć wniosek o wpis do rejestru zakładów lub o zatwierdzenie zakładu. W przypadku podmiotów, które były objęte rejestrami na podstawie przepisów obowiązujących wcześniej, właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, dokonywał z urzędu wpisu takich podmiotów do rejestru zakładów.

Decyzja, którą przedsiębiorca dołączył do ww. wniosku została wydana w oparciu o nieaktualne przepisy, nie był to więc dokument, o którym mówi ww. art. 18 ust. 6 pkt 4 ustawy, co stanowi brak formalny wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. Organ zezwalający miał w tym wypadku obowiązek wezwać przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o właściwe dokumenty.

Za brak formalny należy również uznać dołączone do wniosku postanowienie Sądu Rejonowego w Kościanie o nabyciu spadku. Zgodnie z art. 18 ust. 6 pkt 2 ustawy, do wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych należy dołączyć tytuł prawny do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży. Dołączone do ww. wniosku postanowienie Sądu o nabyciu spadku nie spełnia tego wymogu. W postanowieniu tym brak jest jakichkolwiek informacji o przedmiocie spadku.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone w szczególności na różne formy pomocy dla osób uzależnionych od alkoholu i członków ich rodzin, działalność informacyjną i wychowawczą, kształcenie specjalistów i prowadzenie badań naukowych nad problemami alkoholowymi.

Nie jest to więc przepis, który upoważnia do wydania zezwolenia na sprzedaż alkoholu.

Z kolei art. 18 ustawy stanowi podstawę do wydania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w stałych punktach sprzedaży (punkty detaliczne i gastronomiczne). Przepis ten określa również zasady prowadzenia sprzedaży alkoholu oraz cofania i wygaszania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, a nie stanowi o wydawaniu zezwoleń na jednorazową sprzedaż napojów alkoholowych.

W 4 zezwoleniach na jednorazową sprzedaż alkoholu w podstawie prawnej powołano:

Na podstawie art. 11¹ i art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 437 z późn. zm.) oraz art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), po zasięgnięciu opinii Miejsko-Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Krzywiniu, po rozpatrzeniu wniosku...

Przykładem jest decyzja-zezwoleń Nr A/31/J/2013 z 20 września 2013 roku (znak: BiG 7340.2.31.2013), stanowiąca dowód nr 4.

Prawidłowo, jako podstawę prawną zezwoleń na jednorazową sprzedaż napojów alkoholowych, należy powoływać art. 18¹ ust. 1 ustawy, który stanowi, że *na sprzedaż napojów alkoholowych przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych oraz jednostkom Ochotniczych Straży Pożarnych mogą być wydawane jednorazowe zezwolenia, do których nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 4, ust. 5 pkt 5, ust. 6, ust. 7 pkt 4 i 6 oraz ust. 9-14.*

W zezwoleniach na jednorazową sprzedaż napojów alkoholowych powoływano nieaktualne Dzienniki Ustaw, w których opublikowano powoływane ustawy.

W uzasadnieniu ww. decyzji Nr A/31/J/2013 z 20 września 2013 roku o udzieleniu jednorazowego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych podano informację, że decyzja ta nie podlega opalcie skarbowej. Powołano się przy tym błędnie na przepis na art. 9² ust. 15 ustawy, który stanowi o niepodleganiu opłacie skarbowej zezwoleń na hurtowy obrót napojami alkoholowymi. W przypadku zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wydanych w oparciu o art. 18, 18¹ i 18⁴ ustawy, ich niepodleganie opłacie skarbowej wynika z art. 11¹ ust. 10 ustawy.

8. W zezwoleniach wydanych przedsiębiorcom, którzy działają jako osoby fizyczne, w miejscu określającym przedsiębiorcę wpisywano wyłącznie imię i nazwisko danej osoby, pomimo, że we wnioskach o wydanie zezwolenia przedsiębiorcy wpisywali firmę składającą się z imienia i nazwiska oraz dodatkowej nazwy.

Przykładem są zezwolenia i wnioski przedsiębiorców w dowodach nr 1 i 2.

We wniosku z 14 stycznia 2013 roku oprócz imienia i nazwiska przedsiębiorcy wpisano nazwę *Bar Hubertus* (wniosek w dowodzie nr 1). Taka sama firma figuruje we wpisie w CEIDG.

We wniosku z 17 stycznia 2013 roku przedsiębiorca w swojej firmie oprócz imienia i nazwiska posługuje się dodatkową nazwą *Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjno-Handlowe* (wniosek w dowodzie nr 2).

Zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy, zezwolenie na sprzedaż alkoholu wydaje się na podstawie pisemnego wniosku przedsiębiorcy. Wniosek musi zawierać m.in. oznaczenie przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca musi działać pod firmą – wynika to z art. 43² § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121). W art. 43⁴ Kc zapisano, że *firmą osoby fizycznej jest jej imię i nazwisko. Nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy, miejsce jej prowadzenia oraz innych określeń dowolnie obranych*.

Pojęcia „oznaczenie przedsiębiorcy” i „firma przedsiębiorcy” są rozumiane zamiennie. Jeśli więc przedsiębiorca działający jako osoba fizyczna posługuje się firmą, która oprócz imienia i nazwiska zawiera dodatkowe określenia, to należy taką firmę wpisać w zezwoleniu na sprzedaż alkoholu.

9. Zezwolenia wydawano w ustawowym terminie, tzn. nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku.
Okres ważności zezwoleń jest zgodny z przepisami ustawy, tzn. nie krótszy niż 2 lata w przypadku zezwoleń na sprzedaż alkoholu do spożycia poza miejscem sprzedaży, nie krótszy niż 4 lata dla zezwoleń na sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży i nie dłuższy niż 2 dni w przypadku zezwoleń na jednorazową sprzedaż alkoholu..
10. Na podstawie art. 18 ust. 3a ustawy, przed udzieleniem zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych konieczne jest uzyskanie pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałą rady gminy, określającą zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Opinia taka wyrażana jest w drodze postanowienia, na które służy zażalenie (art. 106 §1 i §5 Kpa).

Stwierdzono, że jedno zezwolenie wydano bez uzyskania pozytywnej opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Krzywiniu, zwanej dalej Komisją, o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży alkoholu z zasadami określonymi w Uchwale Rady Miejskiej Krzywina.

Dotyczy to zezwolenia Nr A/209/G/2013 z 4 lipca 2013 roku (znak: BiG.7340.1.12.2013) na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa do spożycia w miejscu sprzedaży.

Wydanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych bez wcześniejszego uzyskania pozytywnej opinii Komisji stanowi naruszenie prawa.

Opinia gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych wyrażona w formie postanowienia, jest elementem głównego rozstrzygnięcia sprawy, czyli wydania decyzji zezwalającej na sprzedaż alkoholu. Opinia ta jest niezbędna dla organu wydającego zezwolenie, nie daje jednak żadnych odrębnych uprawnień dla przedsiębiorcy, który o takie zezwolenie wystąpił.

Potwierdza to utrwalone orzecznictwo, np. wyrok z 8 czerwca 2011 roku WSA w Krakowie (syg. akt III SA/Kr 368/11, LEX nr 1012095), w którym orzeczono:

1. *Wydanie decyzji zezwalającej na sprzedaż napojów alkoholowych musi być poprzedzone uzyskaniem pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych.*
2. *Zakresem przedmiotowym opinii wydawanej przez gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych jest kwestia dotycząca zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałą rady gminy regulującą to zagadnienie.*

Pozostałe zezwolenia wydano po uzyskaniu pozytywnych opinii Komisji, wyrażonych w formie postanowienia na podstawie art. 18 ust. 3a ustawy oraz art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym podawano w nich nieaktualny Dziennik Ustaw, w którym opublikowano tekst jednolity Kpa. Postanowienia nie są oznaczone numerem sprawy. Brak również informacji, kiedy postanowienie zostało doręczone przedsiębiorcy.

Kontrola dokumentów związanych z wydawaniem zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wykazała, że organ zezwalający nie przestrzegał również zapisu art. 106 §2 Kpa, wg którego organ załatwiający sprawę, zwracając się do innego organu o zajęcie stanowiska, zawiadamia o tym stronę. W sprawdzonych aktach spraw brak dokumentów potwierdzających, że przedsiębiorcy, którzy złożyli wnioski o wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu byli zawiadamiani, że wystąpiono do Komisji o zaopiniowanie danego punktu sprzedaży alkoholu. Brak takiego zawiadomienia stanowi uchybienie.

11. Zgodnie z art. 11¹ ust. 2 ustawy, przed wydaniem zezwolenia przedsiębiorca ma obowiązek wnieść na rachunek gminy ustawową opłatę za korzystanie z zezwolenia w danym roku kalendarzowym. Stwierdzono, że wymóg ten był przestrzegany.
12. W każdym kolejnym roku objętym zezwoleniem, przedsiębiorca ma obowiązek wniesienia na rachunek gminy opłaty za korzystanie z zezwolenia, w trzech równych ratach, w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego (art. 11¹ ust. 7 ustawy).

Zgodnie z art. 11¹ ust. 4 ustawy, przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych w roku poprzednim, są obowiązani do złożenia do 31 stycznia każdego roku, pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży w roku poprzednim poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w danym punkcie sprzedaży.

Niezłożenie oświadczenia lub brak w ustawowym terminie wpłaty kolejnej raty za korzystanie z zezwolenia, nakłada na organ zezwalający bezwzględny obowiązek wygaszenia zezwolenia na podstawie art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy.

Nie stwierdzono przypadku wniesienia opłaty kolejnej raty oraz oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych z uchybieniem ustawowych terminów.

Oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych były składane na wzorze opracowanym w kontrolowanym Urzędzie i zawierały zapis o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego, co jest niezgodne z przepisami.

Przykładem są oświadczenia o wartości sprzedaży alkoholu stanowiące dowód nr 5.

W myśl przepisu art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks karny* (Dz. U. Nr 88, poz. 553, ze zm.) *przepisy art. 233 § 1-3 oraz § 5 k.k. stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.*

Wprowadzenie w oświadczeniu o wartości sprzedaży napojów alkoholowych zapisu o odpowiedzialności karnej jest niezgodne z prawem, ponieważ ustawa nie przewiduje takiego rygoru.

Potwierdza to również orzecznictwo, np. wyrok Sądu Najwyższego z 19 kwietnia 2012 roku (sygn. akt II KK 21/12, Biul. PK 2012/4/11), w którym orzeczono:

Art. 233 § 6 k.k. przewiduje, że art. 233 § 1-3 oraz § 5 k.k. stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Takiego rygoru nie przewiduje ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ustawa ta przewiduje natomiast inne konsekwencje złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa art. 11¹ ust. 4, a mianowicie cofnięcie zezwolenia - art. 18 ust. 10 pkt 5. Sam natomiast przepis art. 11¹ ust. 4 ustawy żadnego rygoru związanego ze składaniem w jego trybie oświadczeniem nie zawiera.

13. Stwierdzono, że w kontrolowanym okresie wydano **12 decyzji o wygaszeniu zezwoleń**. Wszystkie decyzje wydano po otrzymaniu informacji przedsiębiorcy o likwidacji punktu sprzedaży alkoholu (art. 18 ust. 12 pkt 1 ustawy). Od żadnej z decyzji o wygaszeniu zezwolenia nie wniesiono odwołania.

Stwierdzono, że w decyzji z 30 września 2013 roku (znak: Big 7340.1.14A.2013 w sprawie wygaszenia zezwolenia nr A/207/G/2013, w treści orzeczenia błędnie napisano, że wygasa się zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych powyżej 18% zawartości alkoholu przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży. W rzeczywistości wygaszenie dotyczyło zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających do 4,5% alkoholu oraz piwo przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży.

14. Zgodnie z art. 18 ust. 10 pkt 5 ustawy, organ zezwalający ma bezwzględny obowiązek cofnięcia zezwolenia, jeśli oświadczenie o wartości sprzedaży alkoholu w poprzednim roku zawiera fałszywe dane.

Nie stwierdzono wydania decyzji cofającej zezwolenie na sprzedaż alkoholu z powodu podania w oświadczeniu fałszywych danych. Nie stwierdzono też jednak, że w 2013 roku przeprowadzono weryfikację prawdziwości oświadczeń o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w 2012 roku, pomimo iż wartości podane w niektórych oświadczeniach mogą budzić wątpliwości, co do ich prawdziwości. Przykładem są dwa oświadczenia stanowiące dowód nr 5.

Przedsiębiorcy podali w tych oświadczeniach wyłącznie okrągłe kwoty (np. 8.500 zł, 1.000 zł, 8.000 zł), a wydaje się mało prawdopodobne, aby roczna kwota sprzedaży napojów alkoholowych była kwotą bez złotych i groszy.

Zaniechanie przez organ zezwalający weryfikacji danych zawartych w oświadczeniach, stwarza ryzyko nadużyć ze strony przedsiębiorców, polegające na podawaniu nierzetelnych danych w celu zaniżenia kwoty opłaty. W konsekwencji może to prowadzić do zaniżonych wpływów środków finansowych na konto gminy, które przeznacza się na działania określone w gminnym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Nie stwierdzono wydania decyzji cofającej zezwolenie z innych powodów określonych w ustawie.

15. Stwierdzono, że 19 sierpnia 2013 roku do Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń wpłynął wniosek Prokuratora Rejonowego w Kościanie o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia 3 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży, udzielonych dla sklepu spożywczo-przemysłowego w Ż.

Sprawę zarejestrowano pod numerem BiG 7340.1.14.2013.

Dokumenty sprawy stanowią dowód nr 7.

Prokurator wniósł o cofnięcie zezwoleń z powodu sprzedaży piwa osobie nieletniej. Potwierdził to wyrok Sądu Rejonowego w Kościanie z 9 października 2012 roku (syg. akt II K 644/12), w którym wobec sprzedawczyni zatrudnionej w sklepie spożywczo-przemysłowym orzeczono winę i na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy wymierzono jej karę grzywny. Z treści wyroku wynika, że w toku postępowania prowadzonego przez Prokuraturę w Kościanie ustalono, iż alkohol został sprzedany nieletniemu w wieku 15 lat. Nieletni przesłuchany przez Prokuraturę w charakterze świadka potwierdził, że alkohol sprzedała mu ekspedientka zatrudniona w sklepie spożywczo-przemysłowym w Ż.

Burmistrz Miasta i Gminy Krzywiń wszczął 11 września 2013 roku postępowanie, w ramach którego przesłuchano właścicielkę sklepu oraz zatrudnioną przez nią sprzedawczynię. Sprzedawczyni nie potwierdziła, że sprzedała alkohol nieletniemu. W wyniku takich ustaleń Burmistrz Miasta i Gminy Krzywiń wydał 9 stycznia 2014 roku 3 decyzje, w których *postanowił nie cofnąć zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych*. Są to decyzje:

- Nr 1/2013 (znak: BiG 7340.1.14.2013),
- Nr 2/2013 (znak: BiG 7340.1.14.2013)
- Nr 3/2013 (znak: BiG 7340.1.14.2013).

Za podstawę prawną wydania decyzji powołano art. 18 ust. 10 pkt 1 lit.a ustawy oraz art. 104 i 107 Kodeksu postępowania administracyjnego. Od żadnej z tych decyzji nie wniesiono odwołania.

W uzasadnieniu każdej z ww. decyzji napisano m.in.

W dniu 29 lipca 2012 roku w ww. punkcie pracownica sprzedała piwo osobie nieletniej (dowód sprawy: syg. akt II K 644/12). (...) Ze zgromadzonych materiałów w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego prowadzonego przez Urząd Miasta i Gminy Krzywiń wynika, że sprzedaż alkoholu osobie nieletniej była jednorazowa. (...) Cofnięcie zezwolenia na taką sprzedaż oznacza zakwestionowanie ekonomicznego bytu przedsiębiorcy. (...) Aby cofnąć zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych z powodu sprzedaży alkoholu osobie nieletniej sytuacja musi mieć charakter powtarzający się.

Rozstrzygnięcie sprawy podjęte przez Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a ustawy, zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych organ zezwalający cofa w przypadku nieprzestrzegania określonych w ustawie zasad sprzedaży napojów alkoholowych, a w szczególności sprzedaży i podawania napojów alkoholowych osobom nieletnim, nietrzeźwym, na kredyt lub pod zastaw. Art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy zakazuje sprzedaży i podawania napojów

alkoholowych osobom do lat 18. Jednocześnie w celu umożliwienia sprzedawcom wywiązania się z tego obowiązku, ustawodawca w ustępie 2 art. 15 ustawy upoważnił sprzedającego lub podającego alkohol do żądania okazania dokumentu stwierdzającego wiek nabywcy. Skorzystanie z tego uprawnienia zależy wyłącznie od woli sprzedawcy i przysługuje bez względu na sposób postrzegania wieku osoby kupującej.

Cofnięcie zezwolenia na sprzedaż alkoholu nie jest uzależnione od tego czy sprzedaż alkoholu nieletniemu była jednorazowa czy były to powtarzające się przypadki. Już jednorazowe naruszenie ustanowionego w art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy bezwzględnego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych osobom nieletnim, jest wystarczającą i uzasadnioną przyczyną do zastosowania sankcji w postaci cofnięcia zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi. Ustawodawca nie pozostawił w takim przypadku organom administracji żadnego luzu decyzyjnego, lecz nakazał obligatoryjne cofnięcie zezwolenia. Tak więc jeśli doszło do sprzedaży napojów alkoholowych osobom nieletnim, organ zobligowany jest do cofnięcia zezwolenia za sam fakt wystąpienia takiego zdarzenia i tym samym złamania warunków sprzedaży napojów alkoholowych określonych w ustawie.

Dla ustalenia odpowiedzialności administracyjnej przedsiębiorcy nie ma znaczenia wina sprzedawcy, nie jest też ważne, czy przedsiębiorca miał świadomość, że dokonuje sprzedaży napoju alkoholowego osobie nieletniej, a także czy dokonał sprzedaży osobiście, czy przez zatrudnionego pracownika, na którego działanie nie miał wpływu w momencie dokonywania sprzedaży i w końcu nie ma znaczenia ewentualny aspekt ekonomiczny.

Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w utrwalonym na przestrzeni ostatnich lat orzecznictwie sądów administracyjnych, np.:

- wyrok NSA z 30 stycznia 2013 roku (syg. akt GSK 2003/11, LEX nr 1298462)
1. Fakt sprzedaży alkoholu osobie poniżej 18. roku życia nie może być kwalifikowany inaczej, jak tylko naruszenie bezwzględnie obowiązującego zakazu ustanowionego w przepisie art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, konsekwencją którego jest cofnięcie zezwolenia na podstawie przepisu art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a powyższej ustawy.
2. Pojęcie "osoby nieletniej", którym ustawodawca operuje na gruncie art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a ustawy z 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w świetle celów tejże ustawy oraz katalogu chronionych nią dóbr i wartości, ma w pełni autonomiczny charakter i zdeterminowane jest treścią sankcjonowanego przepisu art. 15 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy i ustanowionego w nim bezwzględnie obowiązującego zakazu sprzedaży alkoholu osobom poniżej 18 roku życia, tj. osobom niepełnoletnim.
- wyrok NSA z 1 września 2011 roku (syg. akt GSK 843/10, LEX nr 966218)
Każda, nawet jednorazowa, sprzedaż napoju alkoholowego osobie nieletniej w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej stanowi podstawę do cofnięcia przez uprawniony organ zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi.
- wyrok NSA z 17 sierpnia 2011 roku (syg. akt GSK 769/10, LEX nr 1068862)
1. Intencją ustawodawcy było objęcie unormowaniem art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a ustawy z 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi każdego przejawu naruszenia przepisów ustawy, bez względu na stopień i częstotliwość tych naruszeń. Sam fakt sprzedaży nieletniemu obliguje zatem do cofnięcia zezwolenia przez uprawniony organ.

2. Cofnięcie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych stanowi jeden z instrumentów w walce ze zjawiskiem alkoholizmu i stanowi sankcję administracyjną za naruszenie zakazu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych osobom do lat 18, ustanowionego w art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W związku z tym dla ustalenia odpowiedzialności administracyjnej przedsiębiorcy nie ma znaczenia wina sprzedawcy, nie jest też ważne, czy przedsiębiorca miał świadomość, że dokonuje sprzedaży napoju alkoholowego osobie nieletniej, jak też, czy dokonał sprzedaży osobiście, czy przez zatrudnionego pracownika, na którego działanie nie miał wpływu w momencie dokonywania sprzedaży i w końcu nie ma znaczenia ewentualny aspekt ekonomiczny. Przeciwdziałanie zjawiskom społecznym, takim jak alkoholizm, nie może bowiem podlegać relatywizacji w zderzeniu z interesem ekonomicznym podmiotu gospodarczego.

- wyrok WSA w Poznaniu z 4 listopada 2009 roku (syg. akt II SA/Po 271/09, LEX nr 531593)

Czyn wypełniający znamiona przestępstwa określonego w art. 43 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości w zupełności odpowiada czynowi określonemu w art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a w związku z art. 15 ust. 1 tej ustawy.

Jeśli Burmistrz Miasta i Gminy Krzywiń uznał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego nie stwierdzono okoliczności, które w świetle art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a nakazywałyby cofnięcie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, to zgodnie z zasadami Kodeksu postępowania administracyjnego, powinien umorzyć to postępowanie w oparciu o art. 105 Kpa.

II. Przyjmowanie i przekazywanie wniosków CEIDG-1 do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG).

Przekazywanie do CEIDG informacji o wydanych lub wygaszonych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych.

Zgodnie z art. 26 ust. 2 usdg wnioski CEIDG-1 o dokonanie wpisu w CEIDG mogą być składane w wybranym przez przedsiębiorcę urzędzie gminy. Zadaniem gminy jest przyjęcie wniosku, potwierdzenie tożsamości osoby, która go składa, potwierdzenie przyjęcia wniosku i przesłanie danych z wniosku drogą elektroniczną do CEIDG, nie później niż następnego dnia roboczego po przyjęciu wniosku

1. Stwierdzono, że w 2013 roku przyjęto **278 wniosków CEIDG-1** na formularzu określonym przez Ministra Gospodarki.
2. Wnioski CEIDG-1 były weryfikowane i wprowadzane do systemu CEIDG niezwłocznie, najczęściej w dniu ich przyjęcia lub następnego dnia roboczego, a więc z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 26 ust. 4 usdg, tj. nie później niż następnego dnia roboczego od dnia otrzymania wniosku.
3. Wnioski CEIDG-1 rejestrowano w spisie spraw według daty ich wpływu. Wnioski przechowywane są w segregatorach w kolejności zgodnej z rejestracją. Do każdego wniosku dołączone jest potwierdzenie dokonania wpisu wygenerowane przez system CEIDG.
4. Zgodnie z art. 37 ust. 5 usdg organy koncesyjne, organy prowadzące rejestry działalności regulowanej oraz organy właściwe do spraw zezwoleń i licencji, mają obowiązek przekazywania do CEIDG informacji o nadanych przedsiębiorcom

uprawnieniach, niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po uzyskaniu informacji o uprawnieniu się danego uprawnienia.

Taki obowiązek dotyczy również przekazywania przez gminy informacji o wydanych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych (z wyłączeniem zezwoleń jednorazowych). Jak zaznaczono wyżej, w 2013 roku wydano łącznie 37 zezwoleń na sprzedaż alkoholu, w tym 9 zezwoleń na jednorazową sprzedaż alkoholu.

Sprawdzeniu w CEIDG poddano wpisy przedsiębiorców, którym Burmistrz Miasta i Gminy Krzywiń wydał w 2013 roku następujące zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych:

- wpis do CEIDG o nr NIP 6981657687 - zezwolenia z 13 lutego 2013 roku: A/2013/2013 i B/121/2013, zezwolenie z 29 września 2013 roku Nr C/115/2013,
- wpis do CEIDG o nr NIP 6981608884 – zezwolenie z 4 lipca 2013 Nr A/209/G/2013,
- wpis do CEIDG o nr NIP 69611082829 – zezwolenie z 29 stycznia 2013 roku Nr A/205/G/2013,
- wpis do CEIDG o nr NIP 6981000964 – zezwolenie z 29 stycznia 2013 roku Nr A/204/G/2013.

Stwierdzono, że w żadnym z ww. wpisów do CEIDG nie wprowadzono informacji o zezwoleniach wydanych w 2013 roku. Potwierdzają to wydruki z CEIDG stanowiące *dowód nr 8*.

Biorąc pod uwagę powyższe oceny stwierdzam, że mimo wykazanych nieprawidłowości, ogólnie wydawanie i wygaszanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych można ocenić pozytywnie.

Pozytywnie należy też ocenić przyjmowanie wniosków CEIDG-1 i przekazywanie ich do CEIDG.

Negatywnie ocenia się przekazywanie do CEIDG informacji o wydanych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych.

Za nieprawidłowości należy uznać:

1. Brak właściwej weryfikacji dokumentów dołączanych do wniosków i wydawanie zezwoleń mimo braków formalnych wniosków.
2. Stosowanie nieprawidłowej podstawy prawnej w zezwoleniach na jednorazową sprzedaż alkoholu.
3. Wpisywanie w zezwoleniach niepełnych oznaczeń przedsiębiorców będących osobami fizycznymi.
4. Wydanie zezwolenia bez opinii Komisji, czym naruszono art. 18 ust. 3a ustawy.
5. Stosowanie w oświadczeniach o wartości sprzedaży alkoholu, zapisu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych danych.
6. Brak weryfikacji oświadczeń o wartości sprzedaży napojów alkoholowych.
7. Wydanie decyzji o *nie cofnięciu zezwolenia na sprzedaż alkoholu*, pomimo stwierdzenia, że sprzedano alkohol osobie nieletniej, czym naruszono art. 18 ust. 10 pkt 1 lit.a.
8. Nie przekazywano do CEIDG informacji o wydanych lub wygaszonych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych.

Za uchybienia uznano:

1. Podawanie nieaktualnych Dzienników Ustaw, w których opublikowano powoływane ustawy.
2. Brak pisemnego powiadomienia przedsiębiorcy o przekazaniu jego wniosku Komisji oraz niewydawanie potwierdzenia przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.
3. Brak oznaczania numerem sprawy wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Stwierdzone w wyniku czynności kontrolnych nieprawidłowości, znajdują potwierdzenie w dowodach zebranych podczas kontroli, wymienionych w zamieszczonej niżej tabeli nr 1.

Tabela 1. Wykaz zebranych dowodów:

Dowód Nr	Nazwa dokumentu	Liczba stron
1.	Akta sprawy BiG.7340.1.5.2013 dotyczące zezwolenia z 29 stycznia 2013 roku Nr A/205/G?2013	13
2.	Akta sprawy BiG.7340.1.4.2013 dotyczące zezwolenia z 29 stycznia 2013 roku Nr A/204/G/2013	9
3.	Akta sprawy BiG.7340.2.30.2013 dotyczące zezwolenia z 13 września 2013 roku Nr A/30/I/2013	3
4.	Akta sprawy BiG.7340.2.31.2013 dotyczące zezwolenia z 20 września 2013 roku Nr A/31/I/2013	3
5.	2 oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w 2012 roku	2
6.	Decyzja z 30 września 2013 roku o wygaszeniu zezwolenia (znak:BiG.7340.1.14A.2013)	2
7.	Akta sprawy BiG.7340.1.14.2013 dotyczące 3 decyzji z 9 stycznia 2014 roku o nie cofnięciu zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych	15
8.	Wydruki z CEIDG 5 wpisów, potwierdzające brak informacji o zezwolenia na sprzedaż alkoholu wydanych w 2013 roku przez Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń	10

Przekazując powyższe ustalenia zobowiązuje Pana Burmistrza do podjęcia działań, które spowodują wyeliminowanie w przyszłości nieprawidłowości stwierdzonych w trakcie kontroli.

W szczególności zobowiązuje Pana do:

1. Dokładnego weryfikowania wniosków o wydanie zezwolenia oraz dołączonych do nich dokumentów i wydawania zezwolenia wyłącznie wtedy, kiedy wniosek i dołączone do niego dokumenty spełniają wymogi ustawy.
Wprowadzenia precyzyjnych określeń poszczególnych pozycji wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.
2. Stosowania właściwej podstawy prawnej w zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych.
3. Przestrzegania art. 18 ust. 3a ustawy, wg którego zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych może być wydane pod warunkiem uzyskania pozytywnej opinii gminnej komisji o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałą rady gminy podjętą w oparciu o art. 12 ust. 2 ustawy.
4. Powiadamiania przedsiębiorcy o wystąpieniu do Komisji o zaopiniowanie lokalizacji punktu sprzedaży alkoholu (art. 106 §2 Kpa).

5. Wpisywania w zezwoleniach firm przedsiębiorców, zgodnie z informacjami podanymi we wnioskach o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.
6. Zaniechania stosowania w oświadczeniach o wartości sprzedaży alkoholu zapisu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych danych.
7. Weryfikowania oświadczeń o wartości sprzedaży napojów alkoholowych.
8. Przestrzegania zasad postępowania w sprawie cofnięcia zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, ze szczególnym uwzględnieniem okoliczności wskazujących na konieczność cofnięcia zezwolenia.
9. Podawania w wydawanych dokumentach poprawnych i aktualnych informacji o powoływanych przepisach.
10. Oznaczania numerem sprawy wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych oraz wydawania przedsiębiorcom potwierdzenia przyjęcia wniosku zgodnie z art. 11 ust. 3 i 4 usdg.
11. Przekazania do CEIDG zaległych informacji o wydanych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych oraz bezwzględnego przestrzegania terminu przekazywania do CEIDG informacji o uprawnieniach nadanych przedsiębiorcom, określonego w art. 37 ust. 5 usdg.

Jednocześnie proszę o powiadomienie mnie o sposobie wykonania przedstawionych wyżej zaleceń, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego.

Zgodnie z art. 48 powołanej wyżej ustawy z 15 lipca 2011 r. *o kontroli w administracji rządowej*, od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

Niniejsze wystąpienie pokontrolne sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przekazano Burmistrzowi Miasta i Gminy Krzywiń.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Piotr Florek

E. Hoff
mgr Elżbieta Wiossenhoff
6T. INSPEKTOR WOJEWÓDZKI

12 grudnia 2014 roku

Dyrektor Wydziału
Infrastruktury i Rolnictwa
Ewa Świątek-Jarczyńska

12.12.2014